

komme. Disse Ord var blevet en Frase. At arbejde en Forretning op kan blive en Lidenskabsom i et Spil — Bordet fanget.

Besyderligt nok, men det skete alligevel, at han løstre sig. Maa ske var det en spontan Følge af en Depressionsperiode. Han holdt virkelig op at rejse og satte sig til Rette i Chelstolan paa Kontoret. Og nu skulde han og Hustruen endelig nyde deres Kærlighed, som var blevet forsvømt i saa mange Aar. Endelig havde de naaet Maalet. De slidsomme Aar var Slut, nu var det blot at nyde Tilværelsen — hvis de da kunde lære det. I Ungdomsaarene vilde det være kommet af sig selv. Han regnede efter: De to slidsomme Aar var blevet til fire og tyve — næste Aar kunde de holde Sølvbryllup. Hun var tre og tyve, da de giftede sig, og nu var hun snart halvtreds, og han var allerede oppe i Halvtredserne.

DE TOG en Tur til Borriholm, hvor de kedede sig bravt i hændens Selskab en Maanedts Tid. Saa tog de hjem for at nyde Tilværelsen i Vिलाen og gik rundt i Stjerne som to fremmede Mennesker over for hinanden. De kendte jo kun den Smule til hinanden, som der kan blive hængende fra en Aarrækkes Lørdags-Søndags Besøg med begrundede hede Kærlighedsærklæringer i de første Aar og sluttende med overfladiske Betragtninger i de sidste.

Saaledes sad de nu en Aften i den store, smukke Dagligstue lidt at have noget at tale om. Lidt brødbegynt lod han Tankerne liste ud til fjerne Provnabyer, hvor han gennem fire og tyve Aar havde haft sin Gang. Der var Købmandsamtaler her derude, i hvis Hjem han stadig havde været en velset Gæst. I de Hjem var der født Børn, hvis Barmendaab, Konfirmation, Bryllup og Forretningstablering han havde været om. Han var Gudfader til mange af disse Unger. I disse Hjem kunde han om Aftenen slaa sig ned og hygge sig ved en Whisky og et Slag Kort eller sludre om Forretninger og Vareser, saa Tiden liede. Det havde været hans Verden, og den var hans Hustrus ganske ukendt med. — Han sad her ved Siden af en fuldkommen fremmed Kvinde, som han aldrig nogen Sinde havde været rigtig fortrolig med, og med hvem han ikke havde en eneste Interesse tilfælles.

Og det var unufligt at holde denne Tilværelse ud. Han maatte af Sted igen. Hustruen fulgte ham paa Banestruen fulgte han paa Banestruen, og de tog adstadigt Afsted med hinanden. Mon han i det Øjeblik mindedes hendes Taarer, Kys og Klampen sig til ham for et kvart Aarhundrede siden, naar han rejste? — Det er ikke nemt at sige.

OG SAA sad han igen paa et Hotelværelse i en fjernt Provinsby, og alt var som før — og dog var ikke alt som før. Tanken om, at der blot skulde gaa et Par slidsomme Aar, før Lyksaligheden kunde

2 ★ FYENS STIFTSTIDENDS

De første

CYKLEPIGGER

var et Slag i Ansigtet paa den offentlige Moral

DER FINDES i vore Dage præsenterede sig for enhver, der næppe nogen dansk Turistbrochure, som ikke bl. a. dem. Skamløs og stolt som en Amazoner lod den hulde Donna af en dansk Cyklepigge — og sig bare mærstre og fortsatte uden videre Farten. — Vi spør: Er dette den næste Formtid kun smaa 50 Aar siden, at mange gode Borgere i alle Lande forenede sig i Forargelse ustrøffet tillade sig saaledes at

Uha, hvor forargeligt! — Den høje „Bicyklet“ fortvængtes i Løbet af 1880'erne og 90'erne af „Safety-Cyklen“ eller „Bicykletten“ med to lige store Hjul og med Kæderværk

over det Syn, en cyklende gæve den offentlige Moralfølelse Kvinde frembød — hvorvel et Slag i Ansigtet? Endvidere: Kvinde der i Gaar, Søndag Formiddag, promenerede paa Mellemgade, frembød sig et forargeligt Skue. Paa en dobbeltsædet Cykle bevægede sig et Par rask gennem Gaden. Parret bestod af et Mandsvæsen og — hans Donna, sidstnævnte i en blomstret Linnekedel, frem under hvitt klen de stumpende Ben frit

komme, eksisterede ikke mere. Tanken havde været en Slags Ledesjerne i den daglige, tristrukkne Trummerum selv i de sidste Aar, hvor han dog inderst inde havde vidst, at Tiden var forpasset. Fra sin Tegnebojs Dyb fiskede han de fire Stumper op af det eneste Kærlighedsbrev, han havde tilbage fra den Periode, hvor hans Hustrus Skrivelse som hvide Duer var daleet ned over ham, hvor han gik og stod. Han sad længe og stirrede paa den næsten udviskede Skrift, saa krøllede han de fire Stumper sammen og smed dem i Askebeget.

Det var godt, at han havde Arbejde at dykke ned i. Arbejdet giver Lindring for saa meget. Han begyndte at gennemgaa sine Prislister. Kundenoteringer og Dagens Salg i Ordrebogen, og han sad pludselig og glædede sig over, at det var Mandag Aften, saa var der heller digvis lang Tid til Lørdag, naar han skulde hjem igen.

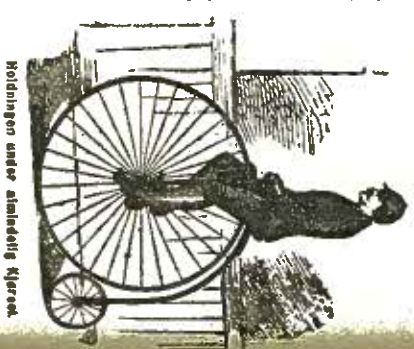
HANS SEVERINSEN

ge Tilføje spiller Ægteskabsgeformidlerens Rolle; Faktum er, at Jomfruer paa Cykelture bevægede sig langt ekskværdigere af Mændene end de gifte Kvinder. Altsaa burde man i langt større Udstrækning tillade sine ugifte Døtre at cykle.”

Dette var en elegant Henvendelse til Forældrene, specielt Mødrene. Men ogsaa de unge, ugifte Døtre maatte have en Haandstrækning. Her er den:

„Saafernt Mama stadig væger sig ved at give Tilladelse, bør Døtrene selv kæmpe derfor med følgende Argumenter: 1. Cykelturens hygiejniske Betydning, især ved at helbrede Bløst og ved at give en frisk Teint samt ved at styrke Benmusklerne — hvilket faar sin store Betydning for den kommende Bidsæson (!); 2. Cykelture giver ny Anledning til smagfulde Dragter; har Damen smaa Fødder, kan hun f. Eks. roligt lade Kjolens være lidt kortere! 3. Cykelture giver gode Chancer for lovende og udsigtsrige Møder og Bekendtskaber. Saaदानne hidføres f. Eks. ved, at man bliver lidt bagud, staar af for at skruue Pedalen fast eller lignende. Meget pikant er ogsaa en Lagning paa Tomandshaand. — Kan disse Perspektiver ikke faa Mama til at give efter, bør den unge Datterme faa en Løge til at forordne Cykelture for Helbredets Skyld.”

Ja, de havde det ikke let den Gang; hver Tid og hver Skik har sine smaa Martyrer og idealistiske Forkæmpere! Større Besværligheder den Gang — Landet fra England af den men, hvem ved — maaske ogsaa større Glæder? H. K.

Kolbriksen under almindelig Kiferak

Den høje „Bicyklet“, der betragtes som særlig fornem og maliskulm, indførtes 1875 her i Landet fra England af den odensenske Furehandler T. M. Thomsen. — Billedet er fra „Haandbog i Bicykle-Sport“ 1880.

Hvor mange kan De klare?

1. Kaldes en negativ elektrisk Bestanddel af et Atom for en Neutron, Elektron, Proton ell Isotopi?
 2. Er en Hirschlænger en Gølgæ til at hænge Vildt i, en Jagtkniv, en Jagtstøkke eller et særligt Gevær?
 3. Var det Batsbe, Farao, Jorva eller Nedbukadnezar, der byggede Babylons hængende Have?
 4. Er „Rosenkavalieren“ skrevet af Puccini, Mozart, Rich. Strauss eller Beaudieu?
 5. Er „Blomsterarien“ fra Barberen i Sevilla, Traviala, Cavalleria Rusticana eller Carmen?
 6. Hvilken Komponist er Telmany! særlig Fortolket af Er del Vivaldi, Paganini, Carl Nielsen eller Toselli?
 7. Hvor meget vejer en voksen Elefant? 2 Tons, 5 Tons, 100 Tons eller 800 Tons?
 8. Og hvad vejer en Blaablaif? 10 Tons, 50 Tons, 150 Tons eller 500 Tons?
 9. Og en Kolibri Vejer den 1,5 Gram, 4,5 Gram, 9 Gram eller 12,5 Gram?
 10. Tilhører Alandsøerne mon Sverige, Rusland eller Finland? Eller er de selvstændige?
- Svarene findes Side 9.

Fyens Stiftstidende

UDGIVET AF LILLY DREYER
Redigert af ANNE GRUNDSCHWENNER
Ansvarlig over for Præsidenten
Redaktør KNUD SECHER og
Redaktør MAX DREYER
Trykt af „Den danske Trykfor“

De følger vel med i Rommens Stormens Hus? Siden vi bedrog Offentlighedsretten af denne gævede Kriminallroman, der ikke har været trykt paa Dansk, har den faaet mange Beviser paa, at den høj Grad falder i Lesernes Smag. Den er ogsaa skrevet af en af Amerikas berømteste Forfatterinder, og har De ikke fulgt med hidtil, kan De anbefale Dem at læse det Brev, vi bringer i Dag. Naar De først har begyndt, holder De ikke op igen.

Har De Børn, skal De lade den læse Sagnet om Valmuen, som vi i Dag bringer paa Midtensiderne. Det er gentoralt specielt for Børn, og det danner Indledning til en Række smukke gamle Blomstere som Søndags-Tillægget vil bringe Tid efter anden.

I næste Nummer bringer vi bl. a. en sød Novelle af Ethenna Neuwilke Mødelens Dagbog og en Fortælling af Robert Fisker med Titlen „Slangens“. Paa Midtensiderne bringer vi De en af Mous-Pedersens prægtige Naturskildringer. Denne fine digter og fælssomme Skribent, som sidste Uge skrev om Hedeokk, fortæller næste Gang om en lille Sø, dens Indhold og Omgivelser. Han har selv illustreret med Mønstre af Tegninger, og det er en Anledning for mange andre end Jægere og Fiskere.

EN 10. Lov for talte v...
100 Rubler o...
„leve Livet“ i...
i de næste 10...
paa Minderne.
Men véd D...
sige at „leve...
Forsand? Det...
dende med at...
et Sommeres...
vende hjem b...
stunden i høj...
heller ikke sig...
stilling og del...

FTER EN...
Jeg som...
Pavelovna Kn...
Villa overlod...
revte med...
Møbler og at...
netheder. Lei...
netheden K...
Stant, end j...
med. Efter at...
til Pjortjerna...
Kriknigs Villa...
dan en Tætt...
blev i...
Den lille Tætt...
syndig og hend...
nu endelig o...
læde mig dette...
littere var de...
Dette, det sad...
den og drak...
let ved Synet...
— Hvad gik...
De maa...
begy...
Jeg er aabel...
kort. Jeg...
Villa.
Jeg er g...
gim — hvad...
Jeg var...
over... mu...
om Villa- og...
der Indskræd...
hvævis til al...
ikke Individ...